

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce J. M., nar. [redacted], bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou AK Olomouc, Horní lán, 1328/6, proti žalované České republice – ministerstvu spravedlnosti, Vyšehradská 16, Praha 2, jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, o zaplacení Kč 5.000.000,- s přísl.,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci Kč 95.500,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 13. 3. 2014 do zaplacení a úrok z prodlení z částky 294.500,-Kč od 13. 3. 2014 do 16. 4. 2014, to vše do **15 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
Žaloba o zaplacení Kč 4.610.000,- s příslušenstvím se **zamítá**.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši **65.656,- Kč** k rukám jeho právní zástupkyně, **do 15 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Skutková tvrzení

Žalobce se svoji žalobou domáhá zaplacení zadostiučinění za nezákonné vedení trestního stíhání 5,000.000,-Kč. Svoji žalobu odůvodnil tím, že byl trestně stíhán pro trestný čin vraždy. Žalobce byl ve vazbě, strávil tam 730 dnů. V průběhu trestní řízení se mu rozpadla rodina, syn byl tehdy 10. Letý, chodil do 4 třídy. Žalobce byl osobou bezúhonnou, bez trestní minulosti, byl členem střeleckého klubu a pravidelně se zúčastňoval soutěží ve střelbě, byl držitelem zbrojního průkazu, připravoval se na šampionát v kick boxu. Žalobce bydlel se svojí ženou v obci [REDAKCE] kde měla rodina po zahájení trestního stíhání složitý život, byla šikanována ze strany některých obyvatel tohoto malého města. Rodina musela čelit nadávkám a posměškům, jeho bývalá žena to neměla jednoduché ani v zaměstnání, ani kvůli synovi. Syn musel čelit posměškům a šikaně, potom následně změnil základní školu a raději dojížděl do 10km vzdálené obce [REDAKCE] Syn byl na otce fixovaný a po jeho zatčení a následně vazebním stíhání docházel k psycholožce. V roce 2004 došlo k rozvodu manželství. Po dobu vazby se žalobce nemohl podílet na výchově syna, delší dobu syna dokonce ani neviděl. To trvalo asi rok, neboť syn se po návštěvě ve vazební nemocnici v Brně psychicky zhroutil. Trestní stíhání bylo proti žalobci zahájeno 22. 3. 2000 a skončilo 20. 3. 2013, kdy byl žalobce zproštěn obžaloby, resp. byl potvrzen rozsudek Krajského soudu ze dne 14. 5. 2012. V důsledku tohoto nezákonného rozhodnutí pak žalobci vznikla nemajetková újma ve výše uvedené částce. Krátce po návratu z vazby zemřela žalobcova matka, otec žalobci neodpustil, jak se pro něj matka trápila, což se podepsalo na jejím zdraví. Trestní stíhání negativně ovlivňovalo i žalobcovu současnou rodinu, kdy starší 7. letá dcera vzhledem k brutální medializaci kauzy, kdy byl žalobce zcela zřetelně viděn v médiích a bylo uváděno celé jeho jméno, velmi těžce nesla tuto skutečnost. Po návrtu z vazby byla již sportovní kariéra žalobce za horizontem, když byl ve vazbě, bylo mu 35 let, ve vazbě nemohl trénovat. Trestní stíhání se také výrazně negativně promítlo i do jeho zaměstnání. V průběhu trestního stíhání přišel i o zbrojní průkaz. Poté se přestal stýkat s větší částí přátel. Ve věci bylo vydáno celkem 6 rozsudků, které byly vždy ve vztahu k žalobci zprošťující.

Žalovaná nesouhlasila se žalobou, resp. uvedla, že již žalobci vyplatila z důvodu zadostiučinění nemajetkovou újmu, a to za neoprávněný výkon vazby částku 803.000,-Kč, za nepřiměřeně dlouhou délku řízení částku 151.938,-Kč a z titulu nezákonného rozhodnutí částku **294.500,-Kč**. Tuto částku, která vychází z toho, že žalobce byl 155 měsíců trestně stíhán, za každý měsíc žalovaná vyplácí částku 1.900,-Kč. Ohledně této částky bylo řízení z důvodu zpětvzetí zastaveno.

II. skutková zjištění

Ze spisu Krajského soudu v Brně sp.zn. [REDAKCE] soud zjistil následující skutečnosti: Policie ČR dne 20.03.2000 podala podnět k vydání souhlasu se zadržením žalobce jako osoby podezřelé, ve věci případu objasnění úmyslného usmrcení M [REDAKCE] L [REDAKCE], ke kterému došlo v přesně nezjištěno dobu dne 31.03.1995 asi v prostoru mezi řekou [REDAKCE] a šterkovištěm za obcí [REDAKCE] kdy neznámý pachatel [REDAKCE]

Bylo zjištěno, že M L (dále jen ML) podnikal v oblasti jako „bílý kůň“, k čemuž ho přivedl podezřelý J V. ML zpronevěřil Kč 40 mil a svým dalším jednáním začal ohrožovat další osoby, které byly zapojeny do obchodů s . Bylo zjištěno, že se se J V (dále jen JV) obrátil přes JŠ na J M (dále jen žalobce) s žádostí zlikvidovat ML, žalobce mu měl říci, že to půjde za 500.000,- Kč. Dále jednal s JH, který mu předal zmíněnou částku a tyto peníze odvezl žalobci s tím, že ML odveze z jeho firmy tak, aby tento musel jít určitý úsek pěšky a osoba, která provede likvidaci, si jej mohla prohlédnout. Následující dny měl hovořit JV se žalobcem, který ho měl ujistit JV, že ML je mrtev. Z vytěžení osoby P S (dále jen PS) je zjišťováno, že se mu v březnu 1995 JV svěřil, že musí provést likvidaci svého společníka ML a že tuto likvidaci má provést přes jistého H příjmením M měl dodat P M tím se dopustil pomoci k trestnému činu vraždy a žalobce trestného činu vraždy. Tímto žádá o vydání souhlasu státního zástupce KSZ o souhlas k zadržení podezřelých osob, neboť jde o osoby podezřelé ze spáchání trestného činu. Z předního záznamu ze dne 22.03.2000 vyplývá, že téhož dne byl žalobce předveden, byla provedena bezpečnostní prohlídka a k předání vyšetřovateli k dalšímu sl. opatření. Dle úředního záznamu ze dne 22.03.2000 došlo k provedení zákroku proti nebezpečnému pachateli organizované trestné činnosti a se souhlasem státního zástupce byl žalobce bezprostředně po zadržení poučen o možnosti zvolit si obhájce. Při zadržení jmenovaného bylo použito donucovacích prostředků hmatů a chvatů sebeobrany, hrozba střelnou zbraní a byla mu přiložena služební pouta, neboť i po výzvách „Policie – stůjte“ kladl aktivní odpor i při zadržení. K zákroku použili 3 služební motorová vozidla v civilním provedení a nasazeno bylo celkem 7 policistů, kteří byly oblečeni v civilním oděvu s vestami s viditelným označením POLICIE. Dne 22.03.2000 byl o zadržení sepsán protokol, při kterém byla provedena osobní prohlídka, při které byly u žalobce nalezeny věci : pistole Clock se zásobníkem se 14 ks nábojů, mobilní telefon Nokia, zavírací nůž, klíče od vozidla, dálkové ovládání garáže, prádlo, hygienické potřeby, přírodní želatina, řetízek, pánské hodinky zn. Seiko, op, HOTOVOST Kč 3400,-. Usnesením Krajského úřadu vyšetřování Policie ČR čj. ČVS: bylo dne 22. 3. 2000 žalobci J M sděleno obvinění pro pomoc k trestnému činu vraždy podle § 10 odst. 1 písm. c) a § 219 odst. 1) trestního zákona, neboť bylo dostatečně odůvodněno podezření, že v přesně nezjištěné době před 30. 3. 1995 na nezjištěném místě, poté co byl požádán obviněným J V o zajištění fyzické likvidace M L z důvodu, že zpronevěřil nejméně 40000.000 Kč z obchodu s a svým jednáním ohrožoval další činnost, obdržel částku 500.000 Kč, a poté se obrátil na dosud neustanovené osoby a zajistil tak realizaci fyzické likvidace poškozeného a v důsledku tohoto jednání došlo k úmyslnému usmrcení M L v nočních hodinách z noci z 29. 3. 1995 na 30. 3. 1995 v prostoru řeky v k.ú. , okres Kroměříž, tak že byla M L a tím došlo k jeho usmrcení . Dne 22. 3. 2000 byl žalobce zadržen. Dne 24.03.2000 dal státní zástupce návrh na vzetí žalobce do vazby. Dne 24. 3. 2000 vzal soud žalobce do vazby. Dne 13. 4. 2000 podal žalobce stížnost proti usnesení o vzetí do vazby. Dne 27. 4. 2000 soud stížnost zamítnul. Dne 24. 8. 2000 podal žalobce žádost o propuštění z vazby. Dne 6. 9. 2000 státní zástupce podal návrh na prodloužení vazby. Dne 7. 9. 2000 požádal žalobce o propuštění z vazby s nabídkou peněžitě kauce. Dne 20. 9. 2000 soud prodloužil lhůtu trvání vazby. Dne 21. 9. 2000 vydal soud usnesení o propuštění žalobce z vazby, neboť žalobce složil peněžitou záruku. Dne 22. 9. 2000 podal státní zástupce stížnost proti propuštění žalobce na svobodu. Dne 5. 10. 2000 podal žalobce vyjádření ke stížnosti. Dne 12. 10. 2000 odvolací soud usnesení o propuštění žalobce z vazby zrušil. Dne 30. 10. 2000 soud vydal usnesení o propuštění žalobce z vazby. Dne 31. 10. 2000 podal státní zástupce stížnost proti usnesení o propuštění žalobce z vazby. Dne 16. 11. 2000 odvolací soud

zrušil usnesení o propuštění žalobce z vazby, přičemž žádost o propuštění z vazby zamítnul a nabídku peněžité záruky nepřijmul. Dne 21. 3. 2001 soud prodloužil lhůtu trvání vazby žalobce. Proti prodloužení lhůty trvání vazby podal žalobce dne 30. 3. 2011 stížnost, která byla zamítnuta dne 13. 4. 2001. Dne 10. 7. 2001 soud prodloužil lhůtu trvání vazby. Stížnost žalobce proti prodloužení lhůty trvání vazby byla zamítnuta dne 27. 7. 2001. Dne 11. 10. 2001 soud prodloužil lhůtu trvání vazby. Dne 7. 11. 2001 soud zamítl stížnost žalobce proti prodloužení lhůty trvání vazby. Dne 18. 3. 2002 soud propustil žalobce z vazby na kauci 1.000.000 Kč a písemný slib. Dne 26. 11. 2003 státní zástupce zrušil peněžitou záruku, která byla následně vrácena. Dne 27. 10. 2004 podal státní zástupce na žalobce **obžalobu** z trestného činu vraždy dle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. f) trestního zákona ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona. Hlavní líčení se konala ve dnech 12. 7. - 13. 7. 2005, 21. 9. - 23. 9. 2005, 23. 11. - 24. 11. 2005, 12. 1. - 13. 1. 2006, 14. 3. a 29. 3. - 30. 3. 2006. Dne 30. 3. 2006 soud žalobce a další dva spoluobviněné **zprostil** obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byli obžalovaní stíháni. Dne 22. 11. 2006 odvolací soud v plném rozsahu rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně. Další hlavní líčení se konala ve dnech 9. 5. - 10. 5. 2007, 19. 6. - 20. 6. 2007, 17. 7. 2007, 9. 10. 2007 a 26. 10. 2007. Dne 26. 10. 2007 soud žalobce a další dva spoluobviněné zprostil obžaloby. Dne 29. 1. 2009 odvolací soud v plném rozsahu rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, neboť se soud prvního stupně neřídil pokyny odvolacího soudu. Dne 11. 6. 2009 soud žalobce a další dva spoluobviněné zprostil obžaloby. Dne 17. 12. 2009 odvolací soud v plném rozsahu rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, přičemž uložil, aby byla věc projednána v jiném složení senátu. Další hlavní líčení se konala ve dnech 12. 10. 2010, 16. 11. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 11. 2010. Dne 25. 11. 2010 soud žalobce a další dva spoluobviněné zprostil obžaloby. Dne 7. 6. 2011 odvolací soud v plném rozsahu rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, přičemž uložil, aby byla věc projednána v jiném složení senátu. Další hlavní líčení se konala ve dnech 21. 9. - 23. 9. 2011, 18. 10. - 19. 10. 2011, 16. 11. 2011, 30. 11. 2011, 7. 12. 2011 a dne 16. 12. 2011. Dne 16. 12. 2011 soud žalobce a další dva spoluobviněné zprostil obžaloby. Dne 24. 1. 2012 bylo Ústavním soudem zrušeno usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 6. 2011 ve výroku, jímž se nařizuje, aby věc byla projednána v jiném složení senátu. Další hlavní líčení se konala ve dnech 14. 3. 2012, 11. 4. 2012, 16. 4. 2012, 24. 4. 2012 a dne 14. 5. 2012. Dne 14. 5. 2012 soud žalobce a další dva spoluobviněné **zprostil** obžaloby, neboť **nebylo prokázáno**, že spáchali skutek, pro nějž byli obžalováni. Dne 20. 3. 2013 odvolací soud odvolání státního zástupce podané v neprospěch žalobce J. M. zamítnul.

Průběh trestního stíhání nebyl mezi účastníky sporný. Ze shodných tvrzení účastníků a z trestního spisu vzal soud za prokázány průběh trestního stíhání, které bylo zahájeno 22. 3. 2000. Ve dnech 22. 3. 2000 až 21. 3. 2002 byl žalobce vazebně stíhán, a to po dobu celkem 730 dnů. Dne 31. 12. 2001 byla proti žalobci podána obžaloba pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 a 2 písm. b)f) trestního řádu. Zprošťující rozsudek pak byl vydán s právní mocí dne 20. 3. 2013.

Ze svědecké výpovědi L. M. současné manželky žalobce (od roku 2009) má soud prokázáno, že žalobce i nyní situaci stále řeší, okolí jej stále vnímá jako vraha, nehledě na to, že byl obžaloby zproštěn. Žalobce neustále pročítal soudní rozhodnutí a díky trestnímu stíhání byl nervózní a začal trpět

Ze svědecké výpovědi bratra žalobce P. M. vzal soud za prokázané, že celá rodina byla postižena trestním stíháním žalobce, mělo to na život rodiny negativní vliv. Matka

žalobce velmi těžce nesla žalobcovo trestní stíhání a krátce po jeho návratu z vazby, zemřela, 2003. Také otec J. M. byl v souvislosti se stíháním žalobce a následným úmrtím manželky, umístěn na psychiatrické léčebně v . Po návratu žalobce z vazby se rozpadly rodinné vazby i bratrovo manželství s M. M. Do té doby se manželství účastníků jeví jako spořádané. Po propuštění žalobce z vazby vzniklo i napětí mezi ženou bratra N. M. a žalobcem. Vlastně nyní se rodiny nestýkají a žalobce se po návratu z vazby přestal stýkat také se svými přáteli a velmi těžce nesl trestní stíhání. Poté, kdy mu byl odebrán zbrojní průkaz a zabaveny legálně držené zbraně, nemohl se věnovat svému koníčku střelctví a cítí tedy vazební a vůbec trestní stíhání jako příčinu poškození vztahů mezi rodinami bratra žalobce a jeho.

Ze svědecké výpovědi M. M. G. (bývalé manželky žalobce) má soud prokázáno, že žalobce byl trestním stíháním hodně pohlcený, zabýval se jím z 90% svého času. Neustále kontaktoval svého právníka, v podstatě nespal. Společné hovory s týkaly jen jeho kauzy. V osobním životě si přestali rozumět. Asi po roce, kdy byl žalobce propuštěn z vazy se odstěhoval ze společné domácnosti a svědkyně pak podala žádost o rozvod.

Z výpovědi samotného žalobce má soud prokázáno, že on sám celé trestní stíhání velmi citelně nesl, když byl vzat do vazby a obviněn jen na základě svědeckých výpovědí, kdy žalobce od počátku s policií spolupracoval, ale nevedlo to k ničemu, stejně celé řízení trvalo neuvěřitelně dlouhou dobu. Vždy vedl spořádaný život, měl rodinu, chodil do práce. I médiím odpovídal na otázky, zkrátka se nebránil žádné komunikaci ani s policií ani s médii. Až později, když viděl, že se jeho námitkami nikdo nezabývá, pak už komunikoval pouze v řízení před soudem. Rozbily se jeho veškeré rodinné vazby, s otcem, bratrem, manželkou. Žalobce hodnotí trestní stíhání tak, že že vlastně svůj nejproduktivnější věk strávil touto kauzou, ve vazbě oslavil 33 narozeniny a když mu bylo 48 let skončilo trestní stíhání. Před tím, než byl vzat do vazy sportoval, dělal kickbox, připravoval se na šampionát, pak už se stejná příležitost nedala vrátit.

Svědkyně J. M. soudu potvrdila tu skutečnost, že na žalobce negativně dopadá jeho trestní stíhání např. při jednání s úřady, kdy byla zmařena příležitost koupě nemovitosti, právě v souvislosti s tím, kdy se paní starostka náhle rozhodla jinak, když se dozvěděla, kdo chce pozemek koupit.

Z čestného prohlášení trenéra R. B., vzal soud za prokázané, že od roku 2000 připravoval klub žalobce na šampionát v kick boxu. Jeho finančně náročná příprava byla ukončena jeho zatčením a vazebním stíháním. Tím, že nemohl trénovat, byla jeho sportovní kariéra ukončena.

III. Právní posouzení

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Nezákonné rozhodnutí

Nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, je třeba posuzovat jako nárok způsobený nezákonným rozhodnutím. Zproštění obžaloby má stejné důsledky jako zrušení nezákonného rozhodnutí podle § 8 odst. 1 výše citovaného zákona. Jde o odpovědnost objektivní, kdy se nezkoumá, zda orgán činný v trestním řízení jednal v přímém rozporu se zákonem, nýbrž je založen na principu, podle kterého osoba, jež byla zproštěna obžaloby, má zásadně právo na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání. Za použití občanského zákoníku dle ustanovení § 26 ve spojení s § 441 obč. zák. lze dovodit, že byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně a byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním nese ji sám. Soud proto zkoumá zavinění obviněného na zahájení trestního stíhání. Předmětem takového zkoumání je pak skutečnost, zda obviněný svým zaviněným úkonem přispěl k tomu, že trestní řízení proti němu bylo zahájeno, tj., že jeho jednání bylo důvodem k zahájení trestního stíhání. Příčinná souvislost mezi zahájením trestního stíhání a zaviněním obviněného je dána nikoli v jednání obviněného, kterým měl podle orgánů činných v trestním řízení naplnit skutkovou podstatu trestného činu, pro který je stíhán, nýbrž v jiném jeho jednání před zahájením trestního stíhání, popř. v jeho průběhu, tj. především v jeho postoji vůči orgánům činným v trestním řízení, tedy v tom, zda svým jednáním či úkony procesního charakteru zapříčinil, že trestní stíhání muselo být zahájeno. Soud žádné takové zavinění u žalobce neshledal ani žádné takové zaviněné jednání žalobce nebylo tvrzeno. Žalobce spolupracoval

od počátku s orgány činnými v trestním řízení, podroboval se výslechům, účastnil se hl. líčení. Žalobce byl zproštěn obžaloby dle ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu, řízení skončilo „zprošťujícím“ rozsudkem, které má stejné důsledky jako zrušení nezákonného rozhodnutí podle § 8 odst. 1 zákona. Soud tak shledal existenci odpovědnostního titulu spočívajícího v nezákonném rozhodnutí, ostatně tak ho shledala i žalovaná, která žalobci zadostiučinění v penězích částečně již poskytla.

Výše zadostiučinění

Žalobce dostatečně vylíčil dopady trestního stíhání v jeho osobnostní sféře, náležitě je také prokázal listinnými důkazy a soud mohl také vycházet z žalobních tvrzení, které žalovaná nerozporovala. Bylo prokázáno, že trestní stíhání proti žalobci trvalo 13 let, mělo vliv na zdraví žalobce i jeho rodiny (matka žalobce v průběhu trestního stíhání zemřela, i když nebyla prokazována přímá příčinná souvislost mezi smrtí a trestním řízením, nelze pochybovat o tom, že tato událost přitížila jakékoli nemoci) o jeho trestním stíhání se dozvěděli nejen lidé v jeho okolí, nýbrž všichni lidé, kteří sledují média, neboť trestní stíhání žalobce a ostatních spoluobviněných bylo medializováno. Muselo tak dojít k poškození dobré pověsti žalobce jako osoby dosud netrestané, došlo ke ztrátě zaměstnání, rozpadu rodiny. Na základě těchto skutečností lze dovodit, že žalobci vznikla újma spojená se subjektivními pocity frustrace a beznaděje, avšak i újma objektivní, představovaná zásahem do osobnostních práv žalobce. Žalobce byl ve vazbě 730 dnů (nároky související s vazebním stíháním jsou předmětem jiného řízení, proto soud tuto skutečnost v přiznané nemajetkové újmě nezohledňuje, pouze ji na dokreslení zmiňuje), jeho věc byla medializována (televize, tisk), zasáhla také do rodinné sféry (žalobce se v důsledku trestního stíhání rozvedl, trestní stíhání se silně dotklo jeho syna, matky a ostatních členů rodiny a samotného žalobce, který byl aktivním členem střeleckého klubu, připravoval se na šampionát v kick-boxu.. Ze všech výše uvedených důvodů lze dovodit, že u žalobce došlo ke snížení jeho reputace a dobré pověsti, žalobci se v důsledku trestního stíhání změnil zcela jeho život.

Žalobci hrozil nepodmíněný trest odnětí svobody 10-15 let. Vzhledem ke shora uvedeným okolnostem dospěl soud k závěru, že žalobci nemajetková újma spočívající v zásahu do jeho osobnostních práv zahájením a vedením trestního stíhání vznikla, adekvátním odškodněním této újmy se pak s přihlédnutím k její intenzitě jeví soudu být částka Kč 390.000,- (výpočet viz níže).

Soud přistoupil k přisouzení zadostiučinění v peněžité formě, když samotné konstatování nezákonnosti trestního stíhání, se jeví jako zcela nedostačující. Tato forma zadostiučinění se zdá soudu jako spravedlivá vzhledem ke všem skutečnostem, které byly shora uvedeny.

Soud při stanovení výše zadostiučinění vzal v úvahu, že žalobce byl stíhán pro vraždu, žalobce měl být „nájemním vrahem“, žalobci za tento trestný čin hrozil vysoký trest. Žalobce byl stíhán jako dosud netrestaný člověk, tedy bezúhonný, celá věc byla silně medializována, v době trestního stíhání měl žalobce nezletilého syna a nemocnou matku, kteří i spolu s dalšími členy rodiny celou trestní věc se žalobcem prožívali a žalobce měl starost i o ně.

Žalobce žádá, aby soud v jeho věci postupoval podle rozhodnutí ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. [REDAKCE] Tuto věc nelze v žádném případě porovnávat s případem žalobce, neboť poškozený v posuzovaném řízení byl pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody a trest vykonal, tedy v žádné znaku se případy neshodují. U zdejšího

soudu byly projednávány spory o zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve věci [REDAKCE] jednalo se o trestní stíhání pro trestný čin vraždy, kde hrozilo poškozenému 10-15 let odnětí svobody, trestní stíhání trvalo 1 rok, poškozeného věc nezasáhla v profesním ani rodinném životě, nebyl poškozen na zdraví, věc nebyla medializována poskytnuté zadostiučinění Kč 50.000,-. Ve věci [REDAKCE] za 9 leté řízení, za trestný čin zpronevěry s trestní sazbou 2-8 let dostal poškozený Kč 200.000,-, věc nebyla medializována, nedošlo k zásahu do osobnostní ani profesní sféry, ve věci [REDAKCE] za trestní stíhání pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele s hrozící trestní sazbou 1-5 let a 3 roky + 8 měsíců trvajícím řízením s obrovskou medializací obdržel poškozený Kč 250.000,-. Nejpodobnější případ žalobci, co se týče zásahu do osobnostní sféry poškozeného může být věc vedená u zdejšího soudu pod sp.zn. [REDAKCE] kdy soud přiznal Kč 400.000,- za trestní řízení pro trestný čin podvodu, kterého se poškozený měl dopustit jako závodní lékař pacienta, o kterém věděl, že prodělal operaci mozkového nádoru vystavoval potvrzení o jeho zdravotním stavu s nesprávnými údaji, čímž mu umožnil neoprávněně pobírat náhradu za ztrátu na výdělku. Trestní stíhání trvalo 3 roky, avšak poškozený přišel o své podnikání, věc se dostala do široké odborné veřejnosti a obrovským zásahem do profesní sféry žalobce a tím i do jeho osobního života. Každé výše uvedené řízení má některý společný znak s posuzovaným trestním stíháním, ale žádné nemá ani 2 společné znaky, proto nelze použít ani jedno z nich. Vzhledem k tomu, že žalobce uvedl případ, který se v podstatných znacích neshoduje s projednávanou věcí a protože takový případ (jak vyplývá z výše uvedeného) není znám ani zdejšímu soudu, při stanovení výše peněžního odškodnění soud zvažoval jednotlivá kritéria tak, jak jsou uvedena v rozsudku nejvyššího soudu ze dne 27.6.2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo 30 Cdo 1747/2014 a o výši nároku rozhodl podle zásad obecné spravedlnosti. Vycházel z povahy trestní věci, délky trestního řízení i negativních dopadů do osobnostní sféry žalobce tak, jak jsou shora popsány se soudu jeví, jako přiměřené zadostiučinění Kč 390.000,-. *V tomto případě trvalo trestní stíhání pro trestný čin vraždy celých 13 let (bylo již samostatně odškodněno v jiném řízení), věc byla značně medializována, žalobce byl vazebně stíhán (odškodněno samostatně), tím také řízení hůře snášel. Trestní řízení se odrazilo na jeho osobním i profesním životě, ztratil rodinu, manželka i syn trpěli tímto trestním stíháním. Po celou dobu, po kterou trestní stíhání probíhalo se žalobce nemohl klidně soustředit na žádnou činnost, ani plánovat věci do budoucna, protože nevěděl, jak a kdy celá věc dopadne. Jinak řečeno, trestní řízení bylo vedeno pro jeden z nejzávažnějších zločinů, jeho trvání hodně přesáhlo přiměřenou dobu pro projednání, věc byla obrovsky medializována, trestním řízením trpěl nezletilý syn žalobce a tím i samotný žalobce. U žalobce došlo nakonec k rozpadu rodiny. V průběhu řízení zemřela matka žalobce, která těžce celou věc prožívala.*

III. Závěr

Soud na základě výše uvedeného zdůvodnění dospěl k závěru, že adekvátní částka představující nemajetkovou újmu způsobenou žalobci v důsledku trestního stíhání je částka Kč 390.000,-. Žalovaná v průběhu řízení žalobci přiznala částku Kč 294.500,-, proto soud rozhodl a přiznal žalobci zbývající částku Kč 95.500,- a další částku zamítl jako nedůvodnou. Žalovaná je povinna nad výše uvedené peněžité plnění zaplatit také úroky z prodlení dle § 1970 o.z..

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení. Odměnu za 4 hlavní úkony právní pomoci podle § 9 odst. 4

písm. a) vyhl.č. 177/1996 Sb., po Kč 3.100 za úkon a 13x režijní paušál Kč 300,-/úkon, celkem **Kč 3.900,-** (převzetí+příprava, sepsání žaloby, předžalobní upomínka resp. uplatnění nároku u žalované, odvolání, podání ze dne 14.5.2014, částečné zpětvzetí ze dne 26.5.2014, písemné podání ze dne 11.7.2014, 2.10.2014, 25.5.2015, 7.12.2015 (a 4.1.2016), 2.2.2016, 12.10.2016, účast na jednání dne 6.12.2016, 16.5.2017 (celkem Kč 40.300,-). Dále soud přiznal náhradu hotových výdajů ve výši **3.808,- Kč** dle § 13 odst. 1 vyhlášky č.

177/1996 Sb. - jízdné za cestu z Olomouce do Prahy a zpět dne 6.12.2016 vykonanou os. automobilem Škoda SUPERB, SPZ [REDAKCE] a náhradu za promeškaný čas **1.200,- Kč** - při cestě Olomouce do Prahy a zpět, dne 6.12.2016 dle § 14 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. - ve výši dle § 14 odst. 3 - 12 x 100 Kč, **3.853,- Kč** dle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. - jízdné za cestu z Olomouce do Prahy a zpět dne 16.5.2017 vykonanou os. automobilem Škoda SUPERB, SPZ [REDAKCE] náhradu za promeškaný čas ve výši **1.200,- Kč** - při cestě Olomouce do Prahy a zpět dne 16.5.2017 + DPH **11.395,- Kč**, celkem tedy částku **65.656,- Kč**.

Vypočet jízdného:

6.12.2016 celkem ujeté 560 km (Olomouc - Praha a zpět) průměrná spotřeba na 100 km dle technického průkazu - 10,1 l / 100 km, náhrada za použití vozidla dle § 157 odst. 4 písm. b) zák. č. 262/2006 Sb., § 1 písm. b) vyhl. 385/2015 Sb. - 3,80 Kč za km - **2.128,- Kč** cena pohonných hmot - dle § 4 písm. a) vyhl. 385/2015 Sb. 29,70 Kč **1.680,- Kč**, celkové náklady za cestu Olomouc - Praha a zpět dne 6.12.2016: **3.808,- Kč** + **1.200,- Kč** - náhrada za promeškaný čas při jízdě z Olomouce do Prahy a zpět dne 6.12.2016 dle § 14 odst. 1 písm. a) vyh. 177/1996 Sb. - ve výši dle § 14 odst. 3 - 12 x 100 Kč

16.5.2017 celkem ujeté 560 km (Olomouc - Praha a zpět) při průměrné spotřebě na 100 km - 10,1l / 100 km, náhrada za použití motorového vozidla dle § 157 odst. 4 písm. b) zák. č. 262/2006 Sb., § 1 písm. b) vyhl. 440/2016 Sb. - 3,90 Kč za km - **2.184,- Kč**, cena pohonných hmot - dle § 4 písm. a) vyhl. 440/2016 Sb. 29,50 Kč - **1.669,- Kč** celkové náklady za cestu Olomouc - Praha a zpět dne 16.5.2017 : **3.853,- Kč** + **1.200,- Kč** - náhrada za promeškaný čas při jízdě z Olomouce do Prahy a zpět dne 16.5.2017 dle § 14 odst. 1 písm. a) vyhlášky 177/1996 Sb. - ve výši dle § 14 odst. 3.

Lhůtu k plnění soud stanovil s ohledem na technickoorganizační podmínky čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí dle § 160 odst. 1 o.s.ř. na 15 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15. dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon, nebo exekuci.

V Praze dne 26. května 2017

JUDr. Šárka Henzlová v.r.

předsedkyně senátu